

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje številka 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 10.

V Ptaju v nedeljo dne 8. marca 1908.

IX. letnik.

Kmetje, kmetice, pozor!

Z ozirom na krivično razdelitev podpora po toči prizadetim posestnikom in z ozirom na zadnje, za kmete velevažne politične dogodke, sklicujemo dva

kmetjska shoda,

ki se vršita

v nedeljo, 8. marca 1908

ob 10. uri dopoldne v gostilni „pri pošti“ v Rogaški Slatini in popoldne ob 3. uri v gostilni „Cigajnerwirt“ na Mestinju.

Na teh shodih nastopita poleg drugih govornikov tudi posestnik A. Drogenig iz Kačjegadola in urednik K. Linhart iz Ptuja.

Preskrbeli smo, da se bodo shodi mirno in reano vršili. Nam se ne gre za gonjo in hujskanje, temveč za delo in kmetjsko korist.

Pridite tedaj vsi, ki ste resne volje in ki želite svoji deci boljšo bodočnost!

Vodstvo „Stajercove“ stranke.

Hiša se podira...

Mislili smo doslej, da imajo prvaške stranke vseh barv vsaj nekaj, kar bi smeli imenovati njih „cilje“. Vraga, — čeprav so prvaki vedno kričali, da so dvojezični pečati pri vaških poštah in napisi na železniških straniščih glavna reč za „ljubi slovenski narod“, so skušali napraviti vendar vtis, da se jim gre tudi za kaj višjega... Zdaj pa so vrgli tudi ta „vtis“ proč, — pepelnica sredi je prišla in vrgli so „larfo“ med staro šaro ter se pokazali v vsej svoji klavrni nagoti! In žalost obide človeka, ko gleda to nagoto...

Mi čitamo klerikalne časnike, čitamo libe-

ralne liste, čitamo celo tiste „šleve“, (kakor celjsko „Domovino“), ki so vsaki dan drugega „prepričanja“. Zakaj, — vprašamo vse, ki berejo in tudi tiste, ki pišejo te liste, — zakaj se jim gre? Nikdar ne čitamo v prvškem časopisu o dolgeh, ki jih ima križani kmetjski stan, nikdar ne čitamo o izseljevanju v Ameriko, nikdar ne o sredstvih, s katerimi bi se okrepčalo kmetjski stan, — pač pa čitamo dolge pridige o imenovanju sodnikov, o vzornemu delovanju politikujočih duhovnikov, o svetovno-važnih teatirih „Marijinih“ družbic, o predstavljanju sv. Neže, o — tem in onem, ki je malenkost, otročarija, neumnost... Pa čudno to ni! V vse prvaške liste, od „Narodnega lista“ do „Mira“ in „Gospodarja“, dopisavajo kaplani, učitelji, župniki, mežnarji, oganietni, pisarji in prvaki advokate, — nikdar pa ne kmetje, nikdar ne delavci ali obrtniki! Zato so pisani prvaki listi v mežnarskem, dohtarskem ali župnijskem duhu, in zato jih ljudstvo ne bere. To je tajnost, zakaj se naš „Stajerc“ razširja, zakaj ga čita ljudstvo z veseljem, navdušenjem!

Ali naprej! Vzemimo „dohtarsko stranko“ gospoda Vekoslava Špindlerja in vprašajmo se, — kaj je doslej resničnega dela storila? Z glasovi naše toliko sovražene „Stajercove“ napredne stranke je spravila dva svojih somišljenikov v državno zbornico. Le podli lažnik ali skrajni bedak more to dejstvo zanikati. Ali kaj sta ta dva „poslanca“ Ježovnik in Roblek doslej storila? Večina njih interpelacij se je tikala uradnikov, kakor je tudi Ježovnik sam izjavil, da je zanj „uradniško vprašanje glavna stvar“. Voljena pa nista ne od uradnikov, temveč od kmetov! Pristopila sta poleg tega v klub, v katerem sedi poleg farjev en hofrat Ploj, ki je danes politična ničla in ki bi že davno iz javnosti izginil, ko bi imel še kaj politične sramote v sebi! Farji pa imajo v tem klubu prvo besedo!

Tako sta tudi Ježovnik in Roblek le orodje nesrečne farške politike, ki sanja o združenju „jugoslovanski državi“ in o srednjem veku, v katerem se je prosto misleče žive sezignalo...

Ali je na ta način čudno, da se prvaka hiša podira? Zdi se nam, da ne! Kajti ljudstvo pač ni več tako neumno, da bi z odprtimi očmi spalo. Kakor je ljudstvo klerikalno izdajstvo izpoznao, vsled katerega smo dobili poljedelškega ministra, ki je farški dohtar, vsled katerega moramo poleg tega na leto 30 milijonov kron v madžaronsko žrelo vreči, — tako je pričelo ljudstvo tudi binavščino dohtarsko-prvaške stranke izpoznavati! To je čisto naravno...

Hiša se podira... Tudi na polomih, ki smo jih omenili v zadnji številki, se to pozna. Voditelji prvških strank nimajo toliko poguma, da bi pljunili tistim svojim somišljenikom v obraz, ki se pozabijo in grabijo tuje denarje... Žalostno je, ako zagovarja katoliški župnik Ražun šentjakobskega župana Kobentarja. Žalostno je, ako ne povedo prvaki listi resnico o polomu v Šoštanj in o poneverjenju Karbe v Ljutomerju itd. itd... Hiša se podira, — a prvaki niso niti tako pametni, kakor — podgane. Kajti podgane zapuščajo ladjo, o kateri se ve, da se bodo potopila... Prvaki pa ne!

Hiša se podira... Prvaki pa pojejo: Naprej zastave slave! in ne vidijo svojega konca... Slepci, smilite se nam!

Politični pregled.

Kmeti in — dolgovi Neki zanimivi statistiki dr. R. Meyra posnemamo sledeče številke, ki označijo vso ničvrednost avstrijske politike in vso bedo avstrijskih kmetov. Po tej statistiki, katero je tudi bivši minister Falkenhain kot pravo potrdil, znašajo dolgovi avstrijskih kmetov 6.000 milijonov kron. Pri 5% obrestov-

veliko množino krompirja pridelamo, ako le zemljo zato primerno pripravimo.

Večkratno globoko oranje v zvezi z obilnim gnojenjem z hlevskim gnojem, kakor tudi zeleno gnojenje

pridelana s časom njene dobre lastnosti izgubi, kar nam kaže vedno manjši in gnili krompir; pravimo — seme degenerira.

Da najdemo za naše razmere najpripravnije vrste krompirja, treba je delati z večimi dobrimi vrstami poskuse. Pričel sem že spomladi s istimi, pa hočem jih prihodnjo spomlad nadaljevati, torej tudi pozneje čez nje poročati. Danes pa hočem na podlagi natanko izvršenih poskusov pokazati, kako se pridelek skoz zadostno in pravilno gnojenje lahko zviša. Da se prepričam v koliki meri se gnojenje z umetnimi gnojili v naših razmerah pri krompirju izplača, sem napravil tozadavne natančne poskuse. V to svrhu sem zgodaj v jeseni deteljno njivo globoko zoral in 2 enakomerni parceli po 100 m² za poskuse odločil.

Na eno teh dveh parcel raztrosil sem v jeseni 6 kg. 18% Tomaževe moke (znamka zvezda) in 2 kg. 40% kalijeve gnojne soli, med tem ko je ostala druga parcela negnojena.

Kakor na celi njivi sem tudi odmerjene parcele spomladi ostro povlekel, še enkrat zoral, primerno zemljo pripravil in koncem aprila srednje veliki krompir ene vrste nasadil.

Pred in po prvem okopavanju sem potrosil na v

Praktični namigljaji za umno pridelovanje krompirja.

(Izvirni članek).

Obče znano je, da prištevamo krompir k najboljšim, najpomembnejšim in najrodovitnejšim kulturnim rastlinam.

Krompir ni samo kot važna in vredna ljudska hrana znan, rabi se veliko tudi za pitanje živine, in daje v veliki meri pridelan podlago za tehnično produktivne stroke, posebno za tovarne špirta.

Vsled tega bi pač bilo na mestu, da bi pridelovanju krompirja posvetili večjo pozornost, katerega bi se gotovo mnogokrat poplačala.

V trenutku ko posvetimo eni posebni panogi kmetijstva večjo pozornost, pospešimo tudi nje dobičkonosnost v enaki meri. Tako nam prinašajo vinogradi pri zdajnem racionelnem obdelovanju več in boljšega vina nego poprej.

Krompir se lahko v domači hiši kakor tudi na živilskem trgu dobro porabi.

Naloga racionelnega pridelovanja krompirja je:

1. kolikor mogoče veliko debelega, zdravega, in

2. okusnega krompirja pridelati.

Predpogoji da to dosežemo so: a) pravilno pravljanje in obdelovanje zemlje, b) zadostno gnojenje z gnojili, kateri vsebujejo vse potrebne redilne snovi in c) določba prave vrste in večkratna menjava semena.

Po naravi ugajajo pridelovanju krompirja bolj lahke peskate zemlje, vendar pa lahko tudi na težkih zemljah

napravi zemljo rahlo in v nej nakopiče redilne snovi. Večkratna menjava semen (n. pr. vsakih 5—6 let) je potrebna, ker najboljša vrsta vedno v eni in isti zemlji

vanju plačujejo anstrijski kmeti torej letno 300 milijonov kron obresti svojih dolgov. In še vedno trdijo gotovi ljudje, da je treba oficirjem in duhovnikom plače zvišati, kmet pa da ni revež! Glavna svota zemljiškega davka je znašala pod bivšem ministrom Bilinsky 75 milijonov kron. Napredni poslanci so vlado takrat prisilili, da se je znižala ta svota za 5 milijonov. — V letih 1868 do 1892, torej v 25 letih se je prodalo na Avstrijskem 220 tisoč kmetijskih posestev. Zavarovani dolg je znašal 1.460 milijonov kron, doseglo pa se je pri prodaji le 854 milijonov; čez 600 milijonov se je moralo tedaj zbrisati. Leta 1894 se je prodalo le na Avstrijskem (torej vedno brez Ogrske) sodnijskim potom 14 089 kmetijskih posestev v cenilni vrednosti čez 60 milijonov kron, za katere se je dobilo 45 milijonov! V 11 letih se je sodnijskim potom le v deželi Galiciji rubljo 22.000 krat. Cenilna vrednost rubljenih predmetov je znašala 46 milijonov, dolg pa samo 13 milijonov. Torej je ostalo apnikom 33 milijonov v žepu! — Ali dovolj! Mislimo, da govorijo te grozne številke tako jasno, da nam ni treba nobene besedice več opomniti!

Deželnozbornske volitve na Kranjskem, Tirolskem in Češkem so se v zadnjih dneh vršile, Na Kranjskem so zmagali v vseh kmetijskih volilnih okrajih klerikalci. Le v mestih in trgih so Tavčarjevi „liberalci“ komaj obdržali svoje mandate. To ni čudno. „Liberalci“ na Kranjskem so ravno tako polovičarski, kakor „narodna stranka“ na Štajerskem ali pa „stranka“ okoli „Koročca“ na Koroškem. Na jeziku so ti ljudje grozovito „napredni“, drugače pa znajo farške pete lizati... Tudi pri volitvah v tirolski deželni zbor so klerikalci zmagali. Seveda so si pridjali novo ime „krščanski socialci“. Ali to je vse en vrst! — Na Češkem so dosegli pri deželnozbornskih volitvah v prvi vrsti češki in nemški „agrarci“, potem pa tudi nemški radikalci lepe uspehe. Nekdaj liberalni „mladočehi“ propadajo...

Volitve na Hrvaškem. Hrvati bijejo že mesec se odločni boj proti madžaronakemu vplivu. Vlada je poklicala kot bana nekega barona Raucha, ki je menda mislil, da bode „z železno roko“ zdrobil hrvaško ljudstvo. Ali časi Khuen-Hedervaryjeve strahovlade so minuli. Vršile so volitve v sabor (deželni zbor) in v kljub temu, da je skušal Rauch z nasiljem svojim kandidatom do zmage pomagati, je vendar vlada popolnoma pogorela. Medtem ko se imeli vladini nasprotniki v prejšnjem saboru le 41 članov, jih imajo zdaj 56. Vlada je tedaj v manjšini in ban Rauch bode moral odromati.

Atentat na perzijskega vladarja. Ko se je vozil perzijski šah te dni po cesti mesta Teheran, razstrelilo se je več bomb. Šah ni bil ranjen, pač pa je bilo več vojakov ubitih. Vojaki so streljali na množico. Drugi dan so našli delavci v smetih bombe, ki so se razstrelile in raztrgale nesrečne delavce. 72 oseb leži težko ranjenih.

Jeseni gnojeno parcelo še vsakokrat $\frac{1}{4}$ kg. Čilskega solitra, nakar sem dal krompir potem precej visoko ogniti.

Ker je bila zemlja rahla in čista sem lahko poletno delo omejil na dvakratno škropljenje z $\frac{1}{2}$ % bakreno apneno raztopino.

Vsled tega, da krompir po navadi le v deteljišče sejem, potrebna dela pravočasno in natanko izvršim, in tudi na škropljenje ne pozabim, sem v nasprotju k mojim sosedom vjen vedno veliko in lepega krompirja pridelati, tembolj ker jaz deteljišča redno z 600 kg. Tomaževe moke in 200 kg. 40% kalijeve soli na ha. gnojim.

Če pomislimo da detelja veliko dušica iz zraka narkina in z njim zemljo založi, veliki del um. gnojil še neporabljeno v zemlji pušči, kakor tudi da podorana predvisoka detelja veliko humusa napravi, bi pač lahko trdili da je gnojni stan takega sprasenege deteljišča idealen.

V primeri k mojim sosedim sem na takih njivah tudi vedno veliko in lepega krompirja zares pridelal.

Tembolj me je toraj zadovoljil izvrstni uspeh novega gnojenja; ne le da so se mi povrnila stroški gnojenja, ostal je še lepi dobiček, kojega spodaj navedem. Na negnojeno parceli z 100 m² pridelal sem 245 kg. srednjevelikega in debelega krompirja medtem ko mi je dala gnojena parcela 358 kg. skoraj izključno izjemno velikega krompirja. (Glej sliko).

Pri spravljaju krompirja je treba jako paziti da se gnili in bolan krompir takoj na njivi od zdravega loči in posebej pobere, ker na njivi ostali gnili krompir v zemlji kal boleznim proti. Istotako je tudi treba na to gledati, da je krompir kadar ga spravljamo v klet, dovolj suh da nam pozneje v kleti ne gnije; sveži apneni prah potrošen na krompir in večkratno žveplanje kleti ohrani

Zopet atentat. Ruski študent Awarbruch, znani anarhist, je prišel v hišo policijskega šefa v Č. kegi (Sev. Am.) in ga hotel umoriti. Ali šefu je prišel sin na pomoč, katerega je napadalec težko ranil. Potem je ustrelil šef anarhista. Kakor se vidi, se množijo napadi...

Kronika. Nemški cesar Viljem II. obiše koncem marca našega cesarja na Dunaju. Ob priliki cesarjevega jubileja so hoteli tudi drugi vladarji Franc Jožefa z obiski počastiti. Ali cesar je to vsled bolehnosti odklonil. — Avstrijska eskadra je odplula iz Pulja v srednjo morje. Iz Barcelone se odpelje poveljnik v Madrid, kjer ga sprejme kraljica Christina. — Novo uradno poslopje za politično oblast se zgradi v Mariboru. — Rudarji v Moravski Ostravi so stavili svoje zahteve in grozijo z štrajkom.

Dopisi.

Iz okraja novo projektirane okrajne ceste med Pesnico in Ljutomersko cesto. — Menda na celem Štajerskem se nikjer ne potegujejo tak pristransko in sebično za izpeljavo okrajne ceste kakor ravno v tem okraju, ne v prid vsemu okraju, marveč le za posamezne posestnike. To je zaslepljenost nekaterih sebičnih posestnikov, ker namreč ne privoščijo enakopravnost vsemu bivajočemu tukajšnjemu prebivalstvu. Leta in leta že se potegujejo v tukajšnjem okraju za novo okrajno cesto, tudi z najkrajšim potom v Ptuj, pa tudi na kolodvor Moškancev. Že pred več leti so zahtevali okrajno cesto od Moškancev v Tivolce na Polenšak; potem je bila komisija, od ormuškega in ptujskega okrajnega zastopa na lici mesta pod načelnikom G. Zelenika in g. dr. Omuleca. Ta komisija je od Tivolcev skoz Brezovec na Polenšak spregledala ta osnovani projekt. Pa g. dr. Omulec je rekel: ko smo šli po doli, potem po bregu proti Polenškani, ni bilo nobene vasi pa tudi hramov ne, tak tota cesta nima nobene važnosti; kaj bi se tukaj gradila?! Potem sta okrajna zastopa odločno odklonila ta zahtevani projekt in sta tudi imela prav. Ker pa dopisnik „slov. Štajerca“ od 10. januarja zopet že staro izmlačeno slamo mlati, tak iz te mlatve ničesar ne bode! Tudi dopisnik iz Moškanc v „narodnem listu“ od 13 tega svečana hoče imeti okrajno cesto od Moškancev skoz Tivolce v Polance in zopet streljati divje kozle. Ali znabit, da je ta dopisun, ker ima dvojne oči, iznašel v Polancih kako imenitno rado, ali najbrže kaki topli vrecel, ker bi on veliko zaslužnje za svoj blizogled pridobil. Ali moti se gotovo on, ker ne pozna te okolice in njene vse stranske potrebščine, drugače ne bi mogel tako neslano pisati in govoriti pristransko. Ker pa je slavni okrajni zastop ptujski hotel željam omejenega okraja vsem posestnikom v blagor prometa ustreči, potem so začeli pristranski posestniki in občine zoper ta najboljši projekt ugovarjati in v blagor celega okraja to prepotrebno

okrajno cesto zavlačevati. Okrajni zastop ptujski je sam izdelal na črt te prepotrebne ceste vsem prebivalstvu na korist, namreč Dornova, Zamenji, Brezovci, Lasigovci in zvezo Savci; to bila najpravičnejša prog za korist vsem posestnikom in vsem tega obširnega okraja. Ker pa so sebični posestniki in občine zahtevale še drug projekta zraven, seveda samo nekaterim posestnikom v prid, drugim pa ničesar, je slavni okrajni zastop vzel to sredno prog, namreč: Moškancev, Strejaci in Brezovci. Tudi ta projekt nima tistih občine koristi za blagor in promet tega obširnega okoliša, ker namreč ispušča najboljše vase tega okraja med Dornovo in Savci. Ker pa iz vsega okoliša grejo z najkrajšim potom od Savec skoz Zamance peš v Ptuj, tako se razvidi da bi se tukaj tudi okrajna cesta zgradila v blagor celega okraja. Ker pa je „slov. Štajerc“ v zgornjih omenjeni številki in tudi „narodni list“ v svoji številki pristransko izvajal, mora tudi „Štajerc“ svoje zahteve zaradi te prepotrebne okrajne ceste nepristransko, v blagor celega okraja izjaviti, ker je namreč kmetijski list. To so: Okrajna cesta je potrebna, naj se zgradi nepristransko v blagor celega okraja, namreč Dornova, Zamenji, Brezovci, Lasigovci z zvezo Savci. Dalj naj se okrajna cesta od Brezovec, skoz Tivolce v Moškancev tudi zgradi. Da potem kateri hotel se peljati iz Brezovec v Ptuj ali pa v Moškancev to je toraj najpravičnejše in celemu okraju blagor in prometu ustrezno in sicer najkrajšim potom Občinska cesta od Stejac pa do Pesnice pa naj naj subvencionira, potem pa bode ustrežen Slavni okrajni zastop ptujski se naj ne da potegniti kih občinah na pristransko pot zapeljati. Poljski občine nimajo v tem obrežnem kraji zara okrajnih cest ničesar govoriti. Preden kak začne okrajni zastop zaradi okrajne ceste tukajšnjem kraji delati, naj poprej dobro prouči v blagor celega okraja in nepristransko. Mi vsi pravicoljubni in nepristranski posestniki tega okraja opozarjamo slavni okrajni zastop na določbo občinskega reda §. 25 deželnega zakonikov z 9. januarja, 1970 št. 20. stran 107. občinskega reda.

Sladkagora. Dragi „Štajerc“, zopet te prosimo, da nam vzaeš ednega tvojih starejših nasprotnikov pod krtačo. Tukajšnji kaplan G. Jurko je pri velikonočnem izpraševanju vedno le za tebe mislil. Ko je imel fante na vrsti, jih je kar zapisoval sa „Marijino družbo“; ti pa o te družbi nepodučeni, so si mislili, da ako so zapisani, to še nima nobenega pomena. Drugi dan je najboljši vstregel, ko jim je vse fante v družbi obljubil ter povedal da so mu vsi fantje roko dali da k družbi pristopijo. To pa ni resnica; najbrže si je s tem mislil veliko novih „svetnikov na svet spraviti. Dekleta so bile pa bolj pametne ter so večidel ponujeno in sileno fantovsko „Marijino“ društvo odklonile. Mi Sladkogorčani smo bili vedno in še ostanemo verni kristjani in nismo nikdar kaki pobožnosti nasprotovali, ker se še ni nikdar sililo ampak raz prižniti podučilo koristi in dolžnosti. G. Jurko pa ni vedel drugega povedati, kakor da se morajo fantje in dekleta, ki v „Marijino družbo“ stopijo, takšnih krčem izogibati, v katerih „Štajerc“ nahaja ter da morajo za „Štajerčev“ čitatelje moliti. Pač škoda, da tudi župnik kaplan ne bosta za nas molila ker tudi „Štajerca“ bereta; saj bi pa tudi itak ne hoče zastoj moliti, ker „Štajerc“ zato nič ne plača. Da bi se pa naša mladina za svoje „razvedri takšnih krčem izogibala, v katerih se „Štajerc“ nahaja, pač ni upanja. Poglejmo si nekoliko krčmo g. Topolovskega; ta se ne sramuje „Štajerca“, ne pozna nobene hinavščine in je z vsakim prijazna ter postrežljiva, da vsi radi obiskujemo, posebno pa naša mladina; ako že gre v krčmo, gre le k Topolškemu pridi si jih enkrat g. kaplan, ob kakem žegnaju ogledat! Imenovani je pa tudi na svojo krčmo ponosen! G. kaplan, pojdi pa malo z menoj krčmo g. Rokoveca; ta ne pušči v svojo krčmo „Štajerca“, akoravno se tu o njem poprašuj tu ne vidiš naše mladine, ki bi se razvedrevali in malo razveselila, pač pa vidiš tukaj vedno pri snapsu le blede obraze in te ki tam po kakopravku pridejo. Torej g. kaplan, s Tvojo „Marijino družbo“ ne uničiš krčme, katere Te v bodejo, ne in stokrat nel G. Rokoveca pa op

krompir v kleti zdrav. Omenim še, da je zelo priporočljivo že v jeseni semenski krompir odbrati in v ta namen le popolno zdravi srednjeveliki krompir odločiti, veliki krompir pa se naj pri setvi samo enkrat prereže.

Ker je krompir za pitanje svinj posebno dober in tečen, njega pridelovanje v primeru h drugim enakim poljskim pridelkom veliko manj delavcev zahteva, se lahko pomnožno pridelovanje krompirja poleg pravilnega in zadostnega gnojenja toplo priporoča.

Kakor je iz tega poskusa razvidno, je treba celo njive, katere so se za prejšnji pridelek izdatno pognojile, ako hočem na njih najvišji pridelek doseči, še pravočasno pognojiti z 600 kg. Tomaževe moke, 200 kg. Kalijeve soli in 250 kg. Čilskega solitra na ha.

Izkaz gnojenja, pridelka in dobička.
(Glej sliko!)

Na parceli 1 negnojeno je zraslo 245 kg. krompirja, na parceli 2 gnojeno z 6 kg. Tomaževe moke, 2 kg. Kalijeve soli in $\frac{1}{2}$ kg. Čilskega solitra je zraslo 358 kg. krompirja, to na ha preračunljeno	parc. 1 negnojena 245 met. stotov	350
	parc. 2 gnojena 358 met. stotov	350
	torej več krompirja 113 met. stotov vsled gnojenja.	
600 kg. Tomaževe moke 18% à K 7—		K 42—
200 > Kalijeve soli 40% >		13— K 26—
150 > Čiski soliter >		34— K 51—
	stroški gnojenja K 119—	
večji pridelek krompirja 113 m. stotov a K 5—		K 565—
toraj vsled gnojenja povišani čisti dobiček		K 446—

V Kačjem dolu pošta Podplati na Štajerskem meseca grudnia 1907.

Andrej Drogenig, kmetovalec.

zarjan obisk „Štajer... gibal... si nač... Na pr... svoje... da v... prene... uspev... druš... sopisi... ceni. ... v vsa... jih pr... „Štaj... doline... ljudat... ljah i... temve... telj... da bi... je me... grdo... drugi... je im... gubil... Ja, lj... bilo t... lavnic... z km... župni... našeg... Temu... volitv... faran... klic... smo... grem... rega... je bil... pa je... na F... je pr... radi... Kaj... ogenj... mezn... nikde... poter... in or... zopet... nas t... bolje... Hotel... mirn... mi v... zato... Za d... zadn... štene... Pod... ki m... zakaj... svete... faran... dena... neod... ne, v... more... je zd... obrat... tovs... križe... dekle... ušes... člank... po k... sali... Sušn... popr... števi... župn... rije... milju... kako... pa z... mor...